

Bányásztragédia

Az ország gyászolja Dorog hősi halottait

Dorog, 1947. január 22.

(A Figyelő kiküldött tudósítójától.)

Az utolsó évek egyik legborzalmasabb szerencsétlensége történt itt hétfőn este. A dorogi bányamedencében elterülő Annavölgyi bányában egy használaton kívül helyezett akna öngyulladás következtében lángralobbant és az ott keletkezett tűz és gáz

harminc hős bányász életét oltotta ki.

A helyszínen, lent a Móric- és a Zsigmondi-mezőben, ahol a szerencsétlenség történt, már ott van a vizsgálobizottság, hogy teljes fényt derítsen arra, hogy mi okozta tulajdonképpen a szerencsétlenséget!

Keszthelyi Gyula,

az Annavölgyi bánya igazgatója így mondja el a szerencsétlenséget:

— Hétfőn este háromnegyedkor telefonértesítést kaptam, hogy a Móric-mezőn tűz ütött ki. Azonnal haditervet készítetünk, hogyan tudjuk megakadályozni. Közben értesítettük a környékbeli bányákat is, ahonnan mentőexpedíciók igyekeztek a helyszínre. Jó magam már háromnegyedkor lent voltam a tárnában, de én is rosszul lettem és engem is úgy kellett on-

nan kihúzni. A szerencsétlenségnek harminc halálos áldozata van és huszonegylet sebesülés történt, de a sebesültek már teljesen jól vannak és pár napon belül munkába állhatnak.

A Móric-mezőben, ahogy megyünk befelé, bokáig érő vízben gázolunk, fejünket percenként beleverjük az alacsonyan fekvő bányafába és közben a munka lázas ütemben folyik tovább. Az Annavölgyi bánya ma is hatvan vagón szemet termel naponta.

Tifko József vájár

így adja elő a történeteket:

— A Móric felől gázt éreztünk, Zsigmondi felé mentünk. Lámpánk elaludt. Sötétség borult az egész tájra. A felállított csillék között botorkáltunk kifelé a szabad levegőre. Útközben közülünk sokan beleestek a gödörbe és ezek közül számosan ott is pusztultak.

Arra a kérdésünkre, hogy

mi okozta a szerencsétlenséget,

így válaszolt:

— Harmincegy éve vagyok a bányában, de ilyen alattomos bányatűzzel még nem találkoztam. Kérem szépen, néhány órával előbb még a felügyelő a Mórinnál elment és semmit sem tapasztalt. Olyan hirtelen

A tárna bejárata. Ebben a tárnában történt a szerencsétlenség.

keletkezett az egész, mint egy szélvihar.

A Dorogon lévő

bányakórházba

is ellátogatunk, ahol a sebesülteket ápolják. Hatán vannak még bent, de — hála Istennek — állapotuk egyiknek sem veszélyes már. Guba Józsefné feketében, kisírt szemmel ül az egyik ágy mellett. A kórházi ágyban férje fekszik, akit kimentettek a biztos halálból, de ott pusztult 18 éves Laci fia.

— A férjemet kihúzták. Azt hittem, amikor meglátam kint a szabadban, hogy meghalt. De az Isten kegyes volt hozzám és él. De a fiam... az ott maradt... — Könyseit törli, majd férje megszólal:

— Ez a bányászorsó... Kossa István, a nemzetgyűlés alelnöke és Bechtler Péter alpolgármester is meglátogatták a sebesülteket.

Kossa István

ezeket mondotta:

— Ti, akik a legnehezebb munkát végeztétek, megérdemlitek, nemcsak az elismerést, hanem a segítséget is... Eppen ezért, ahogy hazamegyek, első dolgom lesz, hogy a bányászok fizetésének felemeléséről illetékesekkel tárgyaljak...

Fahidy József

Az egyik megmentett bányász feleségével és a vezető főorvossal a kórházban

Szakafits Antal vizsgálja a munka hősi halottainak özvegyeit

A bányász-szerencsétlenség áldozatainak egy csoportja (Varga fotók)

